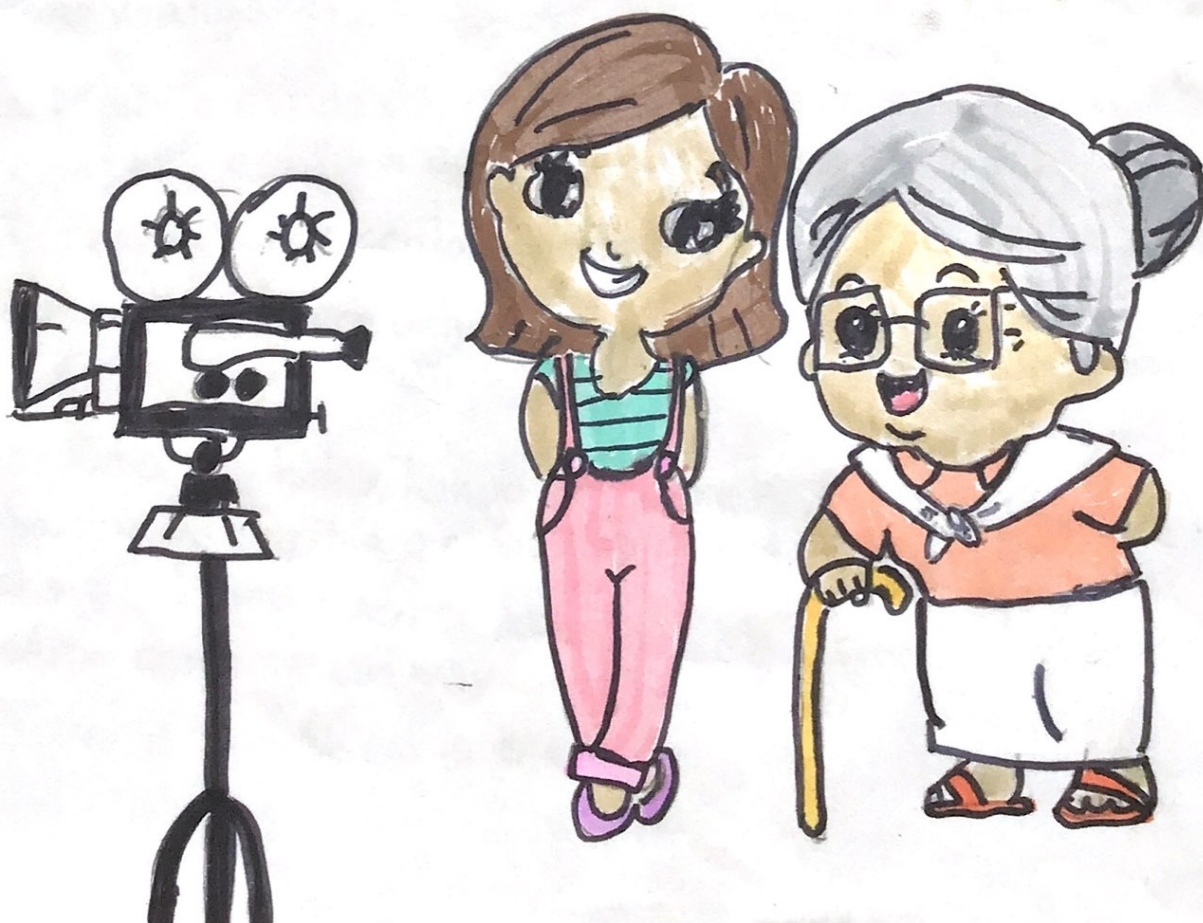

Un Soño por VIVIR

Nun pobo de Galicia vivía unha muller e se chamaba Maruxa e desde que era catiña soñaba con facer unha película.

A súa neta Clara sempre lle dixeran de intentala pero Maruxa sempre dicía Iso foi un sono ademais con istos anos non se pode facer e Clara sempre acababa decepcionada pero un día que volvía da escola

Oe Clara sei que sempre te digo que non pero e tida unha idea e quizais teaxuda a facela - dixo Maruxa En serio - dixo Clara e Maruxa afirmou coa cabeza nese momento Clara imaxinou moitas cousas gañando un Óscar ou firmando autógrafos con só 9 anos mentres Maruxa pensaba que despois de tanto tempo faría o seu sono realidade.

O día seguinte cando Clara chegou a escola querendo saber cal era esa idea cando Clara chegou Maruxa xa tiña todo pensado e contoulle todo o guión e Clara non daba crédito era unha idea impresionante gustoulle tanto que decidiu pñerse a escribir o guión

agora mesmo, non había tempo que perder. Mentres Maruxa dicía Clara escribía o máis rápido que podía. Ao cabo de 3 longas horas acabaron o guión e decidieron como se chamaría a peli e como debían ser os actores e cando sería o casting e os actores serían da súa aldea moi bonita chamada Terranda.

decidieron poner carteles para anunciar o casting pero aunque Clara quería ponerlos cando terminaron de facerlos xa era tarde.

O resto da semana prepararon como sería o vestuario como se grabaría e onde e por fin sería o casting cando chegaron onde se iba realizar o casting estaba case toda Terranda! Porque nunca se producirá algo na aldea e todos querían participar. Decidiron empezar por os que querían ser extras ensinaronlles que tiñan que facer e o fixeron moi ben.

Tras un día intenso de actuacións habían visto de todo por exemplo Alexandro un neno cuns 10 anos actuó para papel secundario mellor que moitos para ser protagonista como Carmé a carniceira que parecía un monólogo de humor Clara case non aguantaba a risa.

Costoulles moito tempo tomar unha decisión, pero unha cousa tiñan clara Alexandro sería o protagonista.

Cando decidiron os actores fixeron unha lista e a fotocopiaron. Na lista poñía quen había entrado e se había algunha duda que chamaran ao número de teléfono de Maruxa. A maioría das chamadas foron "porque non me colliches" ou "porque non estou é inxusto" e cousas así pero a chamada máis surrealista foi cun neno Hugo cuns 11 anos - Haber Maruxa eu son o mellor e non entendo porque non me pillasteis e se non o facéis os demando e mando a obra abaixo - Berrou Hugo - Haber Hugo nos somos as que decidimos se non te collemos e por algo é ha ver se atreveste a demandarnos - Dixo Maruxa e Colgou de supeto. Pero tamén houbo chamadas de agradecemento.

Mentres Clara no colexio tamén tivo con Hugo unha pequena discusión pero despois de un tempo Clara desistiu

-Mira Hugo o mellor que podemos darte é ser extra e só por a que estás montando que se enterou todo o colexio

-Dixo Clara con paciencia - Clara eu só valgo para ser protagonista - Dixo Hugo e Clara entón explotou - Haber Hugo non estás en posición de mandar a ninguén, se non te collimos é por algo é tes que respetalo e así estuvo todo o recreo e cando acabo Hugo non era quen para contradicila.

Cando Clara chegou a casa - Avóia non sabes o que me pasou hoxe no recreo Hugo me a montou parda - Dixo Clara - A min chamoume e dixo que nos demandaría - Dixo Maruxa - que ocorrencias ten ese neno. - Mira avóia mellor deixamos de falar del - Dixo Clara - Mellor nos poñemos a planificar todo. Puseronse a decidir as datas canto lles costarían as telas pero derrepente Avóia non temos presuposto! - Dixo Clara histérica é con razón porque sen presuposto non se podía facer nada porque non podían pagar pero Maruxa se otomaba con moita calma - tranquila Clara teño unha caixa c presuposto - Dixo Maruxa porque ela non se fiaba dos bancos e aunque a madre de Clara sempre lle echaba a bronca a Maruxa daballe igual - É onde está a ergoñada entón Clara púsose a correr por todas partes buscando a caixa cos cartos mentres Maruxa recolocaba o que Clara desordeaba.

De repente Clara caeuse porque tropezou cun tablón
solto-Au-Quixouse Clara -Estás ben Clara-Dixo Maruxa preocupada
Sí avóia non te preocupes non é nada -Dixo Clara erguendose e miran-
do que había debaixo do tablón -A caixa é a caixa! Canto diís que
habera-Dixo Clara emocionada nes e momento Maruxa abriu a
caixa pero había un problema case todos os cartos eran Pesetas
-Clara Temos un problema só hai 50€ e as pesetas xa non se
cambian -Dixo Maruxa con certa preocupación -Que vamos facer
Avóia non dá nin para as telas e aí moitísimas cousas que pagar -
Dixo Clara.

As súas preocupacións creceron cando os actores empezaron a
preguntar.

Avóia que podemos facer xa non cambian pesetas case non temos cartos
quizais deberiamos deixalo -Dixo Clara disgustada - Haber Clara facer
unha peli sempre foi o meu sono e por falta de presupuesto non penso
rendirme, usaremos telas reciclada e usaremos os cartos para reservar
os sitios, me axudarás Clara -Dixo Maruxa con esperanza Clara
emocionada agirmou coa cabeza sen atreverse a formular
unha palabra.

Maruxa sadís feita foise a preparar os patróns mentres Clara

Miraba sitios para grabar para que despois Maruxa chamara
para reservar o sitio.

Maruxa des pois de facer os patróns puxose a elixir as telas pero non iba ser fácil porque moitas non estaban nun bo estado e puxose a cortar as telas xa decididas.

Clara que xa había rematado puxose a elixir telas - Avó son todas moi sosas non hai máis - Dixo Clara decepcionada - Non Clara non hai máis e hai que aguantarse elixe as que máis te gusten - Dixo Maruxa concentrada.

Clara elixiu as de mellor estado porque as bonitas de verdade estaban moi mal. Mentres elixían estiveron falando de cando empezarián os ensallos e quedaron que o luns da semana seguinte.

Cando terminaron parte dos vestiarios puxéronse a avisar a os actores de cando empezarián os ensallos e que serían polas tardes xa que pola mañá os nenos tiñan colexio, e todos estiveron de acordo de que Clara sería a axudante de Maruxa a directora.

O luns empezaron os ensallos e todo foi perfecto, eran uns grans artistas.

O martes Maruxa mentres Clara estaba na escola puxose a mirar o guiado haber se había algo para a película e para a súa sorpresa había moitas cousas como por exemplo máis telas unha plaqueta de cine e unha cámara e a o seu carón unha carta

Querida Maruxa:

Sei que sempre quixeches facer unha película por iso regáloche esta cámara para que algún díaagas o teu sono realidade.

Un bico

~~Maruxa~~

Maruxa saltaronlle as bagóas non o podía crer. Manolo foi o seu marido e falecera o ano pasado.

Maruxa quedouse sen palabras e derrepente oíuse abrir a porta

-Avóxa xa estou en casa - Dixo Clara - onde estás pero Maruxa non foi capaz de contestala - Onde estás avóxa - Dixo Clara con insistencia pero Maruxa aún non era capaz de contestar - Avóxa onde estás - Repitiu Clara comezando a preocuparse é por fin Maruxa puido contestar

-Boastardes Clara estou no gaiado - Dixo Maruxa é Clara deu un suspiro de tranquilidade e subiu ao gaiado e quedou sorprendida de ver a cámara - De onde sacaches a cámara avóxa - Dixo Clara con curiosidade - Dun bó amigo - Dixo Maruxa - Pois xenial te recordo que tes que chamar para reservar os sitios o sábado comezamos a grabar - Dixo Clara.

Maruxa púxose a chamar os números que lle tiña anotado Clara e puido reservar todas as datas que querían e sobroulles uns poquiños cartos cando terminou con iso púxose a facer o que quedaba dos Vestiarios, aunque acostouse tarde valiu a pena quedaron moi ben.

Por fin chegou o sábado e grababan na súa casa ao chegar os actores comezaron ensallando e empezaron a grabar e de supeto oíuse un

-¡Hola! - Dixo unha voz misteriosa - Hugo! - Dixo Clara sorprendida mentres Maruxa ordeou que paradas quen é ese - Dixo Maruxa molesta por ter que parar - O meu avogado - Dixo Hugo cun ton de sobrado

-Perdoa - Dixo Clara con fusa - O que oíches Clara - Dixo Hugo A min eso importame un pemento como é Jose o rei pero o que non podes é entrar aquí como pedro por su casa - Dixo Maruxa xa enfadada - Teñen un permiso de grabación, señora - Dixo o avogado

-Pero que permiso é a nosa casa - Dixo Maruxa desconcertada

para os próximos lugares nos que vaián a grabar? Preguntou o avogado - Temos os permisos e as reservas - Dixo Maruxa ensinando os papeles - E van pagar aos actores? - Preguntou o avogado - O Jan voluntariamente hai contratos firmados por eles - Dixo Maruxa - Non pode ser Temos que parar a película é inxusto - Chorimicaba Hugo - Non se pode facer nada señor - Dixo o avogado - Xa hasta aquí a tontería fora da miña casa - Berrou Maruxa - Sí señora - dixo o avogado - Vamos señor ou nos poden demandar É o avogado e Hugo foronse.

Sigamos non hai tempo que perder - Berrou Clara.

Os días seguintes seguiron grabando e quedou moi ben porque o pai de Clara é programador e montoulles a película.

É decidiron que o Veres 21 estreabase a peli no cine do pobo.

Oe deberíamos poñer un anuncio na radio cos cartos que nos quedan - Dixo Clara - Moi boa idea Clara pero quedanós moi poucos cartos - Dixo Maruxa os actores oiron a conversa - A ver o dito antes se queredes podemos facer un bote - dixo Lucía a pescadeira

- En serio - dixo Clara emocionada - Claro o que estades a facer é increíble e queremos axudar - Dixo Lucía - Pero de que nos vai servir facer un bote - Dixo Maruxa extrañada - Auóa un bote é que un conxunto de persoas dan uns cartos para algo - Dixo Clara - A ten sentido - Dixo Maruxa.

Os días seguintes case todo o pobo contribuiu e podían pagar un anuncio na Cadea Ser e dicía Hola eu son Maruxa e con a miña neta Clara fixemos a película "Historia Terrandá" unha película para a familia se queres vela ven a Terranda concello de Vandú en Galicia e estreos e o 21 de Marzo os esperamos.

Cando Terranda oiu ese anuncio encantoulle.

Uns días despois a Maruxa pillouna a Gripe A e tiveron que ingresala no hospital pero Clara sempre iba a verla e falaba con ela de como iba a película e cousas así.

O día antes da estrea da película tiveron unha especie de discusión

-Aínda non podemos estrear a película senti'-Dixo Clara apenada

-Claro que podes facelo non pasa nada Clara ti aras o discurso e que-Dixo Maruxa - pero...

-Pero nada Clara non pasa nada xa verei como queda a película por favor Clara hazlo por min-Dixo Maruxa

-Vale o farei-Dixo Clara.

O día do estrea o cine de Terranda estaba cheo e tocou o momento do discurso: un, dous, tres oeseme, si vale hola eu son Clara a axudante eneta de Maruxa a directora ela hoxe non pode estar por motivos de saúde e aunque non este espero que os guste a película que creou a miña avóia. Grazas. E ovise un gran aplauso.

A película foi un gran éxito

Pasaron uns días e Maruxa non melloraba.

Un día cando Clara volví da escola encontrou a súa nai chorando - Que pasa mamá - dixo Clara desconcertada - Clara atúa avóia... - A miña avóia que mamá - dixo Clara tremando A túa avóia faleceu - dixo a súa nai susurrando

Clara de inmediato puxose a chorar e estivo así varias semanas

Aínda que a súa película gustou moito e emitouse en todos os cines de Galicia pero non era o mesmo sen a súa avóia

UNS ANOS DESPOIS

Clara convertiuse nunha directora de renombre e nese momento estaba dando un discurso nos Óscars: Bos días a todos eu sempre pensei que son quen son pola miña avóia o seu sono sempre foi facer unha película e cando eu tiña 9 anos fixen con ela a película Historia Terranda e por esa película ea miña avóia son quen son e eu creo que eu non me merezco este premio se non a miña avóia este premio e para ela.

Anos despois Clara creou os premios Maruxa e co paso do tempo tiñan máis prestixio que os Óscar.

fin

